

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ กองนิติการ กรมปศุสัตว์ (โทร.๐๒-๖๕๓๔๔๒๓ โทรสาร ๐๒-๖๕๓๔๙๑๑)

ที่ กษ ๐๖๐๔/๐๖๖๗

วันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๕๒

เรื่อง ขอสั่งเอกสาร

เรียน ผู้อำนวยการสำนักสุขศาสตร์สัตว์และสุขอนามัยที่ ๑ - ๙

กองนิติการ กรมปศุสัตว์ ขอสั่งสำเนา หนังสือ บันทึกข้อความ คำสั่ง
 ประกาศ ระเบียบของ กลุ่มกฎหมายและระเบียบด้านการปศุสัตว์ เรื่อง สรุปผลการประชุม
เรื่อง ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับพระราชบัญญัติความรับผิดชอบต่อความเสียหายที่เกิดขึ้นจากสินค้าที่ไม่ปลอดภัย พ.ศ.
๒๕๕๑

จำนวน.....๑.....ชุด / แผ่น / เรื่อง มาเพื่อ

- โปรดทราบและถือเป็นแนวทางปฏิบัติโดยเคร่งครัดต่อไปด้วย
- โปรดทราบและดำเนินการต่อไป
- โปรดทราบและแจ้งให้จังหวัด กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทราบต่อไปด้วย
- โปรดทราบและคัดเลือกผู้ที่มีคุณสมบัติเหมาะสม จำนวน.....คน ส่งไปยัง
กองนิติการ ภายในวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

(นายสุเทพ ยิมละมูล)

ผู้อำนวยการกองนิติการ

บันทึกข้อความ

เลขที่	506
วันที่	12 ส.ย. 2552
เวลา	สิบนาฬิกา (10.55.30)

400

ส่วนราชการ กองนิติการ (กลุ่มกฎหมายและระเบียบด้านการปศุสัตว์ โทร.๑๕๑๔-๑๕๑๕)

ที่ กษ ๐๖๐๔/๕๐๗

วันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๕๒

เรื่อง สรุปผลการประชุมเรื่องข้อคิดเห็นเกี่ยวกับพระราชบัญญัติความรับผิดชอบความเสียหายที่เกิดขึ้นจากสินค้าที่ไม่ปลอดภัย พ.ศ. ๒๕๕๑

เรียน อธิบดีกรมปศุสัตว์

ตามที่ได้มอบหมายให้กองนิติการ และสำนักพัฒนาระบบ และรับรองมาตรฐานสินค้าปศุสัตว์ เข้าร่วมประชุม เรื่อง ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับพระราชบัญญัติความรับผิดชอบที่เกิดขึ้นจากสินค้าที่ไม่ปลอดภัย พ.ศ. ๒๕๕๑ ครั้งที่ ๓/๒๕๕๒ ในวันพฤหัสบดีที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๒ เวลา ๑๓.๐๐-๑๖.๐๐ น. ณ ห้องประชุม ๑๓๔ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ นั้น (เอกสารแนบ ๑.)

กองนิติการ และสำนักพัฒนาระบบ และรับรองมาตรฐานสินค้าปศุสัตว์ ได้มอบหมายให้ นางสาวพัชรี พันธุ์รอด นิติกร ปฏิบัติการ และนางสาวนิดารัตน์ ไพระคณะสภ นายสัตวแพทย์ ชำนาญการพิเศษ เข้าร่วมประชุมตามวันและเวลาดังกล่าว

กองนิติการ ขอเรียนให้ทราบข้อเท็จจริงเพิ่มเติมในเรื่องดังกล่าว ดังนี้

๑. กรมปศุสัตว์ ได้รับหนังสือ คณะกรรมการการเกษตร ฯ วุฒิสภา ด่วนมาก ที่ สว (กมธ.๑)๐๐๐๔/๘๑๔ ลงวันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ โดยวิธีทางโทรสาร ขอให้พิจารณาถึงผลกระทบและแนวทางในการป้องกันปัญหาที่อาจเกิดขึ้นกับเกษตรกร และผู้ประกอบการ รวมทั้งหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้อง ซึ่งยังมีความกังวลในความไม่ชัดเจนของพระราชบัญญัติความรับผิดชอบความเสียหายที่เกิดขึ้นจากสินค้าที่ไม่ปลอดภัย พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งท่านอธิบดี ฯ ได้สั่งการให้ รอธ.ฉวีวรรณ ฯ พิจารณา (เอกสารหมายเลข ๒.)

๒. รอธ.ฉวีวรรณ ฯ สั่งการให้ กองนิติการเชิญประชุมผู้ที่เกี่ยวข้อง เพื่อสรุปผลการพิจารณา (เอกสารหมายเลข ๓.)

๓. กองนิติการ ได้เชิญหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง (ส.ค.บ., ส.ต.ส., ส.ท.ช., ส.พ.ส., ส.พ.ท., ส.ท.ป., ส.ส.ช., ก.บ.ส. และ ก.อ.ส.) เข้าร่วมประชุม เมื่อวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๕๒ ซึ่งที่ประชุมมีมติเห็นชอบไม่สมควรเสนอขอกเว้นให้สินค้าปศุสัตว์ เป็นสินค้าที่ไม่ต้องอยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายฉบับนี้ และไม่สมควรที่จะเสนอให้เกษตรกรรายย่อย ได้รับยกเว้นตามพระราชบัญญัติความรับผิดชอบความเสียหายที่เกิดขึ้นจากสินค้าที่ไม่ปลอดภัย พ.ศ. ๒๕๕๑ (เอกสารหมายเลข ๔.)

๔. กรมปศุสัตว์ ได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ กษ ๐๖๐๔/๖๓๒๑ ลงวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๕๒ แจ้งให้กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ทราบถึงแนวทางการพิจารณาของกรมปศุสัตว์ตามมติที่ประชุม ที่กล่าวอ้างไว้แล้วตาม ๓. (เอกสารหมายเลข ๕.)

๕. ในขณะเดียวกัน กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้จัดประชุมการกำหนดท่าทีของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ต่อพระราชบัญญัติความรับผิดชอบความเสียหายที่เกิดขึ้นจากสินค้าที่ไม่ปลอดภัย พ.ศ. ๒๕๕๑ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ ซึ่งที่ประชุมมีมติให้มีร่าง

/กฎกระทรวง...

กฎกระทรวงเพื่อยกเว้นผลิตผลเกษตรกรรมตามที่สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคเสนอ โดยให้มีการปรับปรุงแก้ไขในส่วนเนื้อหาในเหตุผลของร่างกฎกระทรวงดังกล่าวให้มีความชัดเจนยิ่งขึ้น (เอกสารหมายเลข ๖.) ซึ่งกรมปศุสัตว์ไม่ได้ส่งผู้แทนเข้าร่วมประชุม ทำให้ไม่ทราบแนวทางและนโยบายของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ในเรื่องดังกล่าว

๖. กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้จัดให้มีการประชุม เรื่อง ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับพระราชบัญญัติความรับผิดชอบต่อความเสียหายที่เกิดขึ้นจากสินค้าที่ไม่ปลอดภัย พ.ศ. ๒๕๕๑ ครั้งที่ ๒/๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๕๒ ซึ่งกรมปศุสัตว์ได้มอบหมายให้กองนิติการเข้าร่วมประชุมดังกล่าว (เอกสารหมายเลข ๗.) และที่ประชุมมีมติให้หน่วยงานภายในกระทรวงเกษตรและสหกรณ์แจ้งข้อมูลต่าง ๆ ดังนี้

- (๑) จำนวนของเกษตรกร ผู้ประกอบการ และหน่วยราชการที่ได้รับผลกระทบ
- (๒) ผลกระทบที่เกษตรกร ผู้ประกอบการ และหน่วยราชการที่ได้รับอย่างไรบ้าง
- (๓) มีแนวทางช่วยเหลือ ป้องกัน อย่างไรบ้าง
- (๔) ขอบเขตของการยกเว้นสินค้าเกษตรในกฎกระทรวง
- (๕) ระยะเวลาบังคับใช้กฎกระทรวงเพื่อผ่อนผันให้เกษตรกร ผู้ประกอบการ

หน่วยราชการปรับตัว

ซึ่งกรมปศุสัตว์ ได้ให้สำนักพัฒนาระบบ และรับรองมาตรฐานสินค้าปศุสัตว์แจ้งข้อมูล

๗. ในการประชุมครั้งนี้ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้จัดให้มีการประชุม เรื่อง ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับพระราชบัญญัติความรับผิดชอบต่อความเสียหายที่เกิดขึ้นจากสินค้าที่ไม่ปลอดภัย พ.ศ. ๒๕๕๑ ครั้งที่ ๓/๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๒ ซึ่งกรมปศุสัตว์ได้มอบหมายให้กองนิติการ และสำนักพัฒนาระบบ และรับรองมาตรฐานสินค้าปศุสัตว์เข้าร่วมประชุมดังกล่าว (เอกสารหมายเลข ๘.)

มติที่ประชุมสรุปได้ ดังนี้

๑. ตามมติที่ประชุม ครั้งที่ ๒/๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๕๒ ให้หน่วยงานภายในกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ แสดงข้อคิดเห็นเกี่ยวกับพระราชบัญญัติความรับผิดชอบต่อความเสียหายที่เกิดขึ้นจากสินค้าที่ไม่ปลอดภัย พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้แจ้งข้อมูลต่าง ๆ ดังนี้

- (๑) จำนวนของเกษตรกร ผู้ประกอบการ และหน่วยราชการที่ได้รับผลกระทบ
- (๒) ผลกระทบที่เกษตรกร ผู้ประกอบการ และหน่วยราชการที่ได้รับอย่างไรบ้าง
- (๓) มีแนวทางช่วยเหลือ ป้องกัน อย่างไรบ้าง
- (๔) ขอบเขตของการยกเว้นสินค้าเกษตรในกฎกระทรวง
- (๕) ระยะเวลาบังคับใช้กฎกระทรวงเพื่อผ่อนผันให้เกษตรกร ผู้ประกอบการ

หน่วยราชการปรับตัว

ซึ่งหน่วยงานภายในกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้เสนอข้อคิดเห็น ปรากฏรายละเอียดตามเอกสารหมายเลข ๙.

๒. การพิจารณาร่างกฎกระทรวง (พ.ศ. ....) ออกตามความในพระราชบัญญัติความรับผิดชอบต่อความเสียหายที่เกิดขึ้นจากสินค้าที่ไม่ปลอดภัย พ.ศ. ๒๕๕๑ ที่ยกร่างโดยสำนักงานคณะกรรมการ-
/คุ้มครอง...

คุ้มครองผู้บริโภค เนื่องจากบทบัญญัติในมาตรา ๔ นิยามคำว่า "สินค้า" ได้เปิดช่องให้สามารถกำหนด ข้อยกเว้นไม่ให้พระราชบัญญัตินี้บังคับใช้กับ "สินค้า" ตามที่กำหนดในกฎกระทรวงได้ ดังนั้น สำนักงาน คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค จึงยกร่างกฎกระทรวงโดยกำหนด "ให้ผลิตผลเกษตรกรรมที่เกิดขึ้นใน ประเทศไทยและไม่ได้ผลิตในโรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน เป็นสินค้าที่ได้รับยกเว้นตามบทนิยามคำว่า "สินค้า" ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดชอบต่อความเสียหายที่เกิดขึ้นจากสินค้าที่ไม่ปลอดภัย พ.ศ. ๒๕๕๑" (เอกสารหมายเลข ๑๐.)

ที่ประชุมได้พิจารณากันอย่างกว้างขวางแล้วเห็นว่า มีประเด็นที่ต้องพิจารณา ดังนี้

ประเด็นที่ ๑ ตามร่างกฎกระทรวงที่กำหนดให้ ผลิตผลเกษตรกรรมที่ได้รับยกเว้นต้อง เป็นกรณีที่ไม่ได้ผลิตในโรงงานตามกฎหมายโรงงาน ซึ่งกรณีที่เกิดเป็นการผลิตในโรงงานตามกฎหมาย โรงงาน คือ เป็นกรณีที่ใช้เครื่องจักรมีกำลังรวมตั้งแต่ห้าแรงม้าหรือกำลังเทียบเท่าตั้งแต่ห้าแรงม้าขึ้นไป หรือใช้คนงานตั้งแต่เจ็ดคนขึ้นไปไม่ว่าจะใช้เครื่องจักรหรือไม่ก็ตาม และเป็นประเภทหรือชนิดของโรงงาน ที่กำหนดในกฎกระทรวง ดังนั้น ผลิตผลเกษตรกรรมส่วนใหญ่จึงผลิตในโรงงานตามกฎหมายโรงงานทั้งสิ้น **จึงมีมติ** ให้สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค พิจารณาร่างกฎกระทรวงอีกครั้งหนึ่ง โดยเปลี่ยนจาก "ผลิตผลเกษตรกรรมและไม่ได้ผลิตในโรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน" เป็น "ผลิตผลเกษตรกรรมที่ เกิดขึ้นในประเทศไทยที่ไม่ได้ผ่านการแปรรูป" ซึ่งกระทรวงเกษตรและสหกรณ์จะดำเนินการศึกษาและ รวบรวมข้อมูลนิยามศัพท์คำว่า "แปรรูป" ต่อไป

ประเด็นที่ ๒ ตามร่างกฎกระทรวงดังกล่าวไม่ได้กำหนดเงื่อนไขสิ้นสุดของการยกเว้น ไม่ให้พระราชบัญญัตินี้บังคับกับสินค้าที่ได้จากผลิตผลเกษตรกรรมไว้ ดังนั้น เพื่อเป็นการเตรียมความ พร้อมในการดำเนินการก่อนที่ผลิตผลเกษตรกรรมจะถูกบังคับตามพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว การกำหนด เงื่อนไขสิ้นสุดจึงเป็นสิ่งสำคัญ **จึงมีมติ** ให้สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค พิจารณาร่าง กฎกระทรวงอีกครั้งหนึ่ง โดยกำหนดเงื่อนไขบังคับใช้กฎกระทรวงนี้ เป็นเวลา ๓ ปี

๓. ให้สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ สรุปรายชื่อและผลการประชุม ให้กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ทราบถึงทิศทางการพิจารณาต่อไป

ผลกระทบ

กองนิติการ พิจารณาแล้วเห็นว่า หากร่างกฎกระทรวงกำหนดให้ ผลิตผลเกษตรกรรมที่ ได้รับยกเว้นต้องเป็นกรณีที่ไม่ได้ผลิตในโรงงานตามกฎหมายโรงงาน ย่อมส่งผลกระทบต่อ สินค้าปศุสัตว์ และเกษตรกรายย่อยด้านการปศุสัตว์ทั้งระบบ เพราะกรณีที่เกิดเป็น "โรงงาน" ตามพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ ต้องเข้าองค์ประกอบดังนี้

๑. เป็นอาคาร สถานที่ หรือยานพาหนะที่ใช้เครื่องจักรมีกำลังรวมตั้งแต่ห้าแรงม้า หรือ กำลังเทียบเท่าตั้งแต่ห้าแรงม้าขึ้นไป หรือ

๒. ใช้คนงานตั้งแต่เจ็ดคนขึ้นไปโดยใช้เครื่องจักรหรือไม่ก็ตาม และ

๓. ต้องเป็นประเภทหรือชนิดของโรงงานตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

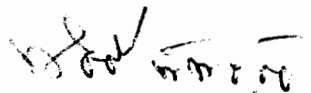
/ซึ่งกฎกระทรวง...

ซึ่งกฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๓๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้กำหนดประเภทหรือชนิดของโรงงานไว้ กองนิติการพิจารณาแล้วเห็นว่ากิจการด้านปศุสัตว์ ดังต่อไปนี้ หากใช้เครื่องจักรมีกำลังรวมตั้งแต่ห้าแรงม้า หรือกำลังเทียบเท่าตั้งแต่ห้าแรงม้าขึ้นไป หรือใช้คนงานตั้งแต่ เจ็ดคนขึ้นไป ถือเป็นกิจการโรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน

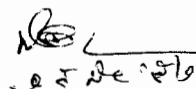
๑. การฟักไข่ โดยใช้ตู้อบ
๒. การฆ่าสัตว์
๓. การถนอมเนื้อสัตว์ โดยวิธีอบ รมควัน ใส่เกลือ ตอง ตากแห้ง หรือทำให้เยือกแข็งโดย ฉับพลันหรือเหือดแห้ง
๔. การทำผลิตภัณฑ์อาหารสำเร็จรูปจากเนื้อสัตว์ มันสัตว์ หนังสัตว์ หรือสารที่สกัดจากไขสัตว์ หรือกระดูกสัตว์
๕. การสกัดน้ำมันหรือไขมันที่เป็นอาหารสัตว์ หรือการทำน้ำมันหรือไขมันที่เป็นอาหาร จากสัตว์ให้บริสุทธิ์
๖. การบรรจุเนื้อสัตว์หรือมันสัตว์ หรือผลิตภัณฑ์สำเร็จรูปจากเนื้อสัตว์หรือมันสัตว์ ใน ภาชนะที่ผนึกและอากาศเข้าไม่ได้
๗. การล้าง ข่าแหละ แกะ ต้ม นึ่ง ทอด หรืออบ สัตว์หรือส่วนหนึ่งส่วนใดของสัตว์
๘. การทำผลิตภัณฑ์จากไข่ เพื่อใช้ประกอบเป็นอาหาร เช่น ไข่เค็ม ไข่เยี่ยวม้า ไข่เหลว เยือกแข็ง หรือไข่เหลวแช่เย็น

ดังนั้น เกษตรกรรายย่อยที่ประกอบกิจการผลิตสินค้าปศุสัตว์ตามวิธีการดังกล่าวข้างต้น ย่อมได้รับผลกระทบและต้องอยู่ภายใต้บังคับตามพระราชบัญญัติความรับผิดชอบต่อความเสียหายที่เกิดขึ้น จากสินค้าที่ไม่ปลอดภัย พ.ศ. ๒๕๕๑ (สาระสำคัญของพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวปรากฏรายละเอียดตาม เอกสารหมายเลข ๑๑.) ในเบื้องต้นเพื่อเป็นการเตรียมความพร้อม เห็นสมควรประชาสัมพันธ์ให้เกษตรกร ด้านการปศุสัตว์ทราบถึงสาระสำคัญของพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว และผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

๑๖ สิงหาคม ๒๕๖๑
(นางสาวพัชรี พันธุ์รอด)
นิติกร

- 100 คนแล้ว no. ๑๑๐๐๑-๗
- คน ๑๑๐๐๑ web-site see

๑๕ สิงหาคม ๒๕๖๑
(นางสาวฉวีวรรณ วิริยะภาค)
รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน
อธิบดีกรมปศุสัตว์

๑๖ สิงหาคม ๒๕๖๑
อธิบดีกรมปศุสัตว์

รักษาราชการแทนผู้อำนวยการกองนิติการ

สรุปสาระสำคัญของ

พระราชบัญญัติความรับผิดต่อความเสียหายที่เกิดขึ้นจากสินค้าที่ไม่ปลอดภัย พ.ศ. ๒๕๕๑

๑. มีผลบังคับใช้เมื่อพ้นกำหนด ๑ ปี นับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา (ประกาศ ฯ เล่ม ๑๒๕ ตอนที่ ๓๖ ก วันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑) ซึ่งจะมีผลบังคับใช้ในวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒

๒. ถือเป็นกฎหมายแพ่งที่บัญญัติคุ้มครองผู้เสียหายให้มีสิทธิฟ้องร้องผู้ประกอบการให้รับผิดชดใช้ค่าเสียหายจากสินค้าที่ก่อหรืออาจจะก่อให้เกิดความเสียหายขึ้นได้ ซึ่งเหตุผลสำคัญในการออกพระราชบัญญัตินี้ คือ เปลี่ยนภาวะในการพิสูจน์เรื่องความรับผิดทางละเมิด ตามมาตรา ๔๒๐ ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ที่กำหนดให้ผู้เสียหายต้องพิสูจน์ถึงการจงใจหรือประมาทเลินเล่อทำให้ตนได้รับความเสียหาย) โดยพระราชบัญญัติฉบับนี้กำหนดให้ผู้เสียหายพิสูจน์แต่เพียงว่าตนได้รับความเสียหายจากสินค้าของผู้ประกอบการ หรือพิสูจน์เพียงว่าตนได้ใช้หรือเก็บรักษาสินค้านั้นอย่างปกติธรรมดาแล้ว (มาตรา ๖) โดยไม่จำเป็นต้องพิสูจน์ด้วยว่าผู้ประกอบการนั้น ได้กระทำโดยจงใจหรือประมาทเลินเล่อทำให้ตนได้รับความเสียหายหรือไม่

๓. กำหนดให้ผู้ประกอบการต้องร่วมกันรับผิดชอบต่อผู้เสียหายในความเสียหายที่เกิดจากสินค้าที่ไม่ปลอดภัย และสินค้านั้นได้มีการขายให้ผู้บริโภคแล้ว ไม่ว่าความเสียหายนั้นจะเกิดจากการกระทำโดยจงใจหรือประมาทเลินเล่อของผู้ประกอบการหรือไม่ก็ตาม (มาตรา ๕)

- "ผู้ประกอบการ" หมายความว่า

(๑) ผู้ผลิต หรือผู้ว่าจ้างให้ผลิต

(๒) ผู้นำเข้า

(๓) ผู้ขายสินค้าที่ไม่สามารถระบุตัวผู้ผลิต ผู้ว่าจ้างให้ผลิต หรือผู้นำเข้าได้

(๔) ผู้ซึ่งใช้ชื่อ ชื่อทางการค้า เครื่องหมายการค้า เครื่องหมาย ข้อความหรือ

แสดงด้วยวิธีใด ๆ อันมีลักษณะที่จะทำให้เกิดความเข้าใจได้ว่าเป็นผู้ผลิต ผู้ว่าจ้างให้ผลิตหรือผู้นำเข้า

- "สินค้า" หมายความว่า

(๑) สंहारิมทรัพย์ทุกชนิดที่ผลิตหรือนำเข้าเพื่อขาย

(๒) ผลิตผลเกษตรกรรม (ไม่รวมถึงผลิตผลที่เกิดจากธรรมชาติ)

(๓) กระแสไฟฟ้า

(๔) ยกเว้นสินค้าตามที่กำหนดในกฎกระทรวง (ปัจจุบันยังไม่มีกฎกระทรวง)

- "ผลิตผลเกษตรกรรม" หมายความว่า ผลิตผลเกษตรกรรมตามกฎหมายว่าด้วยความรับผิดต่อความเสียหายที่เกิดขึ้นจากสินค้าที่ไม่ปลอดภัย

- "สินค้าที่ไม่ปลอดภัย" หมายความว่า สินค้าที่ก่อหรืออาจก่อให้เกิดความเสียหายขึ้นได้ ไม่ว่าจะเพราะ

(๑) เหตุจากความบกพร่องในการผลิตหรือการออกแบบ

(๒) ไม่ได้กำหนดวิธีใช้ วิธีเก็บรักษา คำเตือน หรือข้อมูลเกี่ยวกับสินค้าไว้ หรือ

(๓) กำหนดวิธีใช้ วิธีเก็บรักษา คำเตือน หรือข้อมูลเกี่ยวกับสินค้าไว้ แต่กำหนด

ไว้ไม่ถูกต้อง หรือไม่ชัดเจนตามสมควร

๕. กำหนดให้ผู้เสียหายมีสิทธิเรียกร้องให้ผู้ประกอบการชดใช้ค่าเสียหายได้มากกว่าที่กำหนดไว้ในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ดังนี้ (มาตรา ๑๑)

- ค่าสินไหมทดแทนเพื่อละเมิดตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์
- ค่าเสียหายสำหรับความเสียหายต่อจิตใจ (ได้แก่ ความเจ็บปวด ความทุกข์ทรมาน ความหวาดกลัว ความวิตกกังวล ความเศร้าโศกเสียใจ ความอับอาย หรือความเสียหายต่อจิตใจอย่างอื่นที่มีลักษณะทำนองเดียวกัน) ซึ่งไม่สามารถเรียกร้องได้ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์
- ศาลมีอำนาจกำหนดค่าเสียหายที่เพิ่มขึ้นจากจำนวนค่าเสียหายที่แท้จริงได้ตามที่เห็นสมควร แต่ต้องไม่เกินสองเท่าของค่าสินไหมทดแทนนั้น เนื่องจาก

(๑) ผู้ประกอบการผลิต นำเข้า หรือขายสินค้าโดยรู้อยู่แล้วว่าสินค้านั้นเป็นสินค้าที่ไม่ปลอดภัย

(๒) ผู้ประกอบการมิได้รู้ว่าสินค้านั้นเป็นสินค้าที่ไม่ปลอดภัยเพราะความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง

(๓) ผู้ประกอบการได้รู้ว่าสินค้านั้นเป็นสินค้าที่ไม่ปลอดภัยภายหลังผลิต นำเข้า หรือขายสินค้านั้นแล้วไม่ดำเนินการใด ๆ ตามสมควรเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดความเสียหาย

“ความเสียหาย” ได้แก่ ความเสียหายต่อชีวิต ร่างกาย สุขภาพ อนามัย จิตใจ หรือทรัพย์สิน ทั้งนี้ ไม่รวมถึงความเสียหายต่อตัวสินค้าที่ไม่ปลอดภัยนั้น

๕. กำหนดให้ผู้ประกอบการหลุดพ้นจากความรับผิดชอบต่อความเสียหาย ในกรณีต่อไปนี้

- สินค้านั้นมิได้เป็นสินค้าที่ไม่ปลอดภัย
- ผู้เสียหายได้รู้แล้วว่าสินค้านั้นเป็นสินค้าที่ไม่ปลอดภัย หรือ
- ความเสียหายเกิดขึ้นจากการใช้หรือการเก็บรักษาสินค้าไม่ถูกต้องวิธีเก็บรักษา ค่าเตือน หรือข้อมูลเกี่ยวกับสินค้าที่ผู้ประกอบการ ได้กำหนดไว้อย่างถูกต้องและชัดเจนตามสมควรแล้ว (มาตรา ๗)

๖. กำหนดให้คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค สมาคม และมูลนิธิซึ่งคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคให้การรับรองตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภค มีอำนาจฟ้องคดีเรียกค่าเสียหายแทนผู้เสียหายได้ (มาตรา ๑๐)

๗. กำหนดอายุความยาวกว่าประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (มาตรา ๑๒) โดยกำหนดให้ผู้เสียหายต้องเรียกร้องค่าเสียหายภายในกำหนดอายุความ ๓ ปี นับแต่วันที่ผู้เสียหายรู้ถึงความเสียหายและรู้ตัวผู้ประกอบการที่ต้องรับผิดชอบ หรือ ๑๐ ปี นับแต่วันที่รู้ถึงความเสียหาย (ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์กำหนดอายุความไว้ ๑ ปี นับแต่วันที่ผู้ต้องเสียหายรู้ถึงการละเมิด และรู้ตัวผู้จะพึงต้องให้ค่าสินไหมทดแทน หรือ ๑๐ ปี นับแต่วันทำละเมิด) ทั้งนี้ สิทธิเรียกร้องค่าเสียหายตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่เป็นการตัดสิทธิของผู้เสียหายที่จะเรียกร้องค่าเสียหายโดยอาศัยสิทธิตามกฎหมายอื่น (มาตรา ๑๔)

พระราชบัญญัติ

ความรับผิดชอบต่อความเสียหายที่เกิดขึ้นจากสินค้าที่ไม่ปลอดภัย

พ.ศ. ๒๕๕๑

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๑

เป็นปีที่ ๖๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยความรับผิดชอบต่อความเสียหายที่เกิดขึ้นจากสินค้าที่ไม่ปลอดภัย

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๔๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติความรับผิดชอบต่อความเสียหายที่เกิดขึ้นจากสินค้าที่ไม่ปลอดภัย พ.ศ. ๒๕๕๑”

“ขาย” หมายความว่า จำหน่าย จ่าย แจก หรือแลกเปลี่ยนเพื่อประโยชน์ทางการค้า และให้หมายความรวมถึงให้เช่า ให้เช่าซื้อ จัดหา ตลอดจนเสนอ ชักชวน หรือนำออกแสดงเพื่อการดังกล่าว

“นำเข้า” หมายความว่า นำหรือส่งสินค้าเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อขาย

“ผู้ประกอบการ” หมายความว่า

(๑) ผู้ผลิต หรือผู้ว่าจ้างให้ผลิต

(๒) ผู้นำเข้า

(๓) ผู้ขายสินค้าที่ไม่สามารถระบุตัวผู้ผลิต ผู้ว่าจ้างให้ผลิต หรือผู้นำเข้าได้

(๔) ผู้ซึ่งใช้ชื่อ ชื่อทางการค้า เครื่องหมายการค้า เครื่องหมาย ข้อความหรือแสดงด้วยวิธีใด ๆ อันมีลักษณะที่จะทำให้เกิดความเข้าใจได้ว่าเป็นผู้ผลิต ผู้ว่าจ้างให้ผลิตหรือผู้นำเข้า

มาตรา ๕ ผู้ประกอบการทุกคนต้องร่วมกันรับผิดชอบผู้เสียหายในความเสียหายที่เกิดจากสินค้าที่ไม่ปลอดภัย และสินค้านั้นได้มีการขายให้แก่ผู้บริโภคแล้ว ไม่ว่าความเสียหายนั้นจะเกิดจากการกระทำโดยจงใจหรือประมาทเลินเล่อของผู้ประกอบการหรือไม่ก็ตาม

มาตรา ๖ เพื่อให้ผู้ประกอบการต้องรับผิดชอบตามมาตรา ๕ ผู้เสียหายหรือผู้มีสิทธิฟ้องคดีแทนตามมาตรา ๑๐ ต้องพิสูจน์ว่าผู้เสียหายได้รับความเสียหายจากสินค้าของผู้ประกอบการและการใช้หรือการเก็บรักษาสินค้านั้นเป็นไปตามปกติธรรมดา แต่ไม่ต้องพิสูจน์ว่าความเสียหายเกิดจากการกระทำของผู้ประกอบการผู้ใด

มาตรา ๗ ผู้ประกอบการไม่ต้องรับผิดชอบต่อความเสียหายอันเกิดจากสินค้าที่ไม่ปลอดภัย หากพิสูจน์ได้ว่า

(๑) สินค้านั้นมิได้เป็นสินค้าที่ไม่ปลอดภัย

(๒) ผู้เสียหายได้รู้อยู่แล้วว่าสินค้านั้นเป็นสินค้าที่ไม่ปลอดภัย หรือ

(๓) ความเสียหายเกิดขึ้นจากการใช้หรือการเก็บรักษาสินค้าไม่ถูกต้องตามวิธีใช้ วิธีเก็บรักษา คำเตือน หรือข้อมูลเกี่ยวกับสินค้าที่ผู้ประกอบการได้กำหนดไว้อย่างถูกต้องและชัดเจนตามสมควรแล้ว

มาตรา ๘ ผู้ผลิตตามคำสั่งของผู้ว่าจ้างให้ผลิตไม่ต้องรับผิดชอบหากพิสูจน์ได้ว่าความไม่ปลอดภัยของสินค้าเกิดจากการออกแบบของผู้ว่าจ้างให้ผลิตหรือจากการปฏิบัติตามคำสั่งของผู้ว่าจ้างให้ผลิต ทั้งผู้ผลิตไม่ได้คาดเห็นและไม่ควรจะได้คาดเห็นถึงความไม่ปลอดภัย

ความเสียหายที่ผู้เสียหายได้รับ การที่ผู้ประกอบการรู้ถึงความไม่ปลอดภัยของสินค้า ระยะเวลาที่ผู้ประกอบการปกปิดความไม่ปลอดภัยของสินค้า การดำเนินการของผู้ประกอบการเมื่อทราบว่าสินค้านั้นเป็นสินค้าที่ไม่ปลอดภัย ผลประโยชน์ที่ผู้ประกอบการได้รับ สถานะทางการเงินของผู้ประกอบการ การที่ผู้ประกอบการได้บรรเทาความเสียหายที่เกิดขึ้น ตลอดจนการที่ผู้เสียหายมีส่วนในการก่อให้เกิดความเสียหายด้วย

มาตรา ๑๒ สิทธิเรียกร้องค่าเสียหายอันเกิดจากสินค้าที่ไม่ปลอดภัยตามพระราชบัญญัตินี้เป็นอันขาดอายุความเมื่อพ้นสามปีนับแต่วันที่ผู้เสียหายรู้ถึงความเสียหายและรู้ตัวผู้ประกอบการที่ต้องรับผิดชอบ หรือเมื่อพ้นสิบปีนับแต่วันที่มีการขายสินค้านั้น

ในกรณีที่ความเสียหายเกิดขึ้นต่อชีวิต ร่างกาย สุขภาพ หรืออนามัย โดยผลของสารที่สะสมอยู่ในร่างกายของผู้เสียหายหรือเป็นกรณีที่ต้องใช้เวลาในการแสดงอาการ ผู้เสียหายหรือผู้มีสิทธิฟ้องคดีแทนตามมาตรา ๑๐ ต้องใช้สิทธิเรียกร้องภายในสามปีนับแต่วันที่รู้ถึงความเสียหายและรู้ตัวผู้ประกอบการที่ต้องรับผิดชอบ แต่ไม่เกินสิบปีนับแต่วันที่รู้ถึงความเสียหาย

มาตรา ๑๓ ถ้ามีการเจรจาเกี่ยวกับค่าเสียหายที่พึงจ่ายระหว่างผู้ประกอบการและผู้เสียหาย หรือผู้มีสิทธิฟ้องคดีแทนตามมาตรา ๑๐ ให้อายุความสะดุดหยุดอยู่ไม่นับในระหว่างนั้นจนกว่าฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งได้บอกเลิกการเจรจา

มาตรา ๑๔ บทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ไม่เป็นการตัดสิทธิของผู้เสียหายที่จะเรียกค่าเสียหายโดยอาศัยสิทธิตามกฎหมายอื่น

มาตรา ๑๕ สินค้าใดที่ได้ขายแก่ผู้บริโภคก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ ไม่อยู่ภายใต้บังคับของพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๖ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่สินค้าในปัจจุบันไม่ว่าจะผลิตภายในประเทศหรือนำเข้า มีกระบวนการผลิตที่ใช้ความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีสูงขึ้นเป็นลำดับ การที่ผู้บริโภคจะตรวจพบว่าสินค้าไม่ปลอดภัยกระทำได้ยาก เมื่อผู้บริโภคนำสินค้าที่ไม่ปลอดภัยไปใช้อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิต ร่างกาย สุขภาพ อนามัย จิตใจ หรือทรัพย์สินของผู้บริโภคหรือบุคคลอื่นได้ แต่การฟ้องคดีในปัจจุบันเพื่อเรียกค่าเสียหายมีความยุ่งยาก เนื่องจากภาระในการพิสูจน์ถึงความจงใจหรือประมาทเลินเล่อในการกระทำผิดของผู้ผลิตหรือนำเข้าตกเป็นหน้าที่ของผู้ได้รับความเสียหายตามหลักกฎหมายทั่วไปเพราะยังไม่มีกฎหมายให้ความคุ้มครองผู้บริโภคที่ได้รับความเสียหายที่เกิดจากสินค้า โดยมีการกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบในความเสียหายของผู้ผลิตหรือผู้เกี่ยวข้องไว้โดยตรง จึงสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยความรับผิดชอบต่อความเสียหายที่เกิดขึ้นจากสินค้าที่ไม่ปลอดภัย โดยนำหลักความรับผิดชอบโดยเคร่งครัดมาใช้ อันจะมีผลให้ผู้เสียหายไม่ต้องพิสูจน์ถึงความไม่ปลอดภัยของสินค้า ตลอดจนได้รับการชดเชยค่าเสียหายที่เป็นธรรม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับพระราชบัญญัติความรับผิดชอบต่อความเสียหายที่เกิดขึ้นจากสินค้าที่ไม่ปลอดภัย พ.ศ. ๒๕๕๑

ลำดับที่	หน่วยงาน	จำนวนเกษตรกร ผู้ประกอบการ หน่วยงานราชการ ที่ได้รับผลกระทบ	ผลกระทบที่เกษตรกร ผู้ประกอบการ หน่วยงานราชการได้รับ	มีแนวทางช่วยเหลือ ป้องกัน	ขอบเขตของการยกเว้น สินค้าเกษตรใน กฎกระทรวง	ระยะเวลาบังคับใช้ กฎกระทรวงเพื่อ ผ่อนผันให้เกษตรกร ผู้ประกอบการ หน่วยงานราชการปรับตัว
๑.	สำนักงาน เศรษฐกิจ การเกษตร	๕:๗ ล้านครัวเรือน หน่วยงานใน กษ.	เกษตรกร ผู้ประกอบการตกเป็น จำเลย/หน่วยงาน กษ. เป็นพยาน โจทย์ พยานจำเลย	ประชาสัมพันธ์เผยแพร่ทางสื่อมวลชน เพื่อให้ทราบกฎหมายและบทลงโทษ เพื่อเตรียมความพร้อมและการปรับตัว	ยกเว้นผลผลิตทุกชนิดที่เกิดขึ้นการทำนา ทำไร่ ทำสวน เลี้ยงสัตว์ เลี้ยงไหม เลี้ยงครั่ง และเพาะเห็ด	๒-๓ ปี
๒.	กรมปศุสัตว์	เกษตรกรจำนวน ๒,๗๗๕,๖๒๕ ครัวเรือน ผู้ประกอบการ จำนวน ๑๒๗,๒๕๖ ราย	เกษตรกรและผู้ประกอบการ ต้องรับ ผิดพระราชบัญญัติ	ควรเสนอข้อยกเว้นให้ใช้บังคับตาม กฎหมายที่มีอยู่แล้ว เช่น กรมปศุสัตว์มี วัตถุประสงค์อาหารพร้อมบริโภค	ยกเว้นสินค้าของกรมปศุสัตว์ ทุกชนิด และเกษตรกรราย ย่อยเกี่ยวกับฟาร์มมาตรฐาน อาหารสัตว์ และโรงฆ่าสัตว์	๑ ปี
๓.	กรมส่งเสริม การเกษตร	๕:๗ ล้านครัวเรือน หน่วยงานใน กษ.	เกษตรกรไม่สามารถรับภาระหนักใน การพิสูจน์หักล้างความเสียหาย	ยกเว้นผลผลิตของเกษตรกรซึ่งเป็น ผู้ประกอบการเอง	กำหนดให้ยกเว้นสินค้า เกษตรทุกชนิดที่ไม่ได้ แปรรูป และหรือเข้าโรงงาน	๑๕ ปี กำหนดเป็น ๓ ช่วง ซึ่งในแต่ละช่วง จะต้องมีมาตรการ รองรับที่ชัดเจน
๔.	สำนักงานการ ปฏิรูปที่ดิน เพื่อเกษตรกรรม	๑:๔ ล้านราย	ต้นทุนการผลิตสูงขึ้น เนื่องจากต้อง มีขบวนการตรวจสอบสินค้าเกษตร	<ul style="list-style-type: none"> - ให้ความรู้ “เศรษฐกิจพอเพียง” - สร้างกระบวนการเรียนรู้ เพื่อให้ เกษตรกรยอมรับระบบการผลิต ที่เหมาะสมเกี่ยวกับเมล็ดพันธุ์ การ ใช้ปุ๋ยเคมี การใช้สารเคมีป้องกัน แมลงและโรค - ให้ความรู้พระราชบัญญัติความรับผิด ต่อความเสียหายที่เกิดขึ้นจากสินค้าที่ ไม่ปลอดภัย พ.ศ. ๒๕๕๑ 	-	-

ลำดับที่	หน่วยงาน	จำนวนเกษตรกร ผู้ประกอบการ หน่วยราชการ ที่ได้รับผลกระทบ	ผลกระทบที่เกษตรกร ผู้ประกอบการ หน่วยราชการได้รับ	มีแนวทางช่วยเหลือ บ้างกัน	ขอบเขตของการยกเว้น สินค้าเกษตรใน กฎกระทรวง	ระยะเวลาบังคับใช้ กฎกระทรวงเพื่อ ผ่อนผันให้เกษตรกร ผู้ประกอบการ หน่วยราชการปรับตัว
๕.	สำนักงาน มาตรฐานสินค้า เกษตรและ สหกรณ์แห่งชาติ	๕.๗ ล้านครัวเรือน หน่วยงานใน กษ.	เกษตรกรมีการในการพิสูจน์ หักล้างความเสียหาย	<ul style="list-style-type: none"> - ประชาสัมพันธ์เผยแพร่ทาง สื่อมวลชน เพื่อให้ทราบกฎหมาย และบทลงโทษ เพื่อเตรียมความ พร้อมและการปรับตัว - จัดทำระบบตรวจสอบสินค้าย้อนกลับ เพื่อพิสูจน์ความปลอดภัยของสินค้า - จัดทำและส่งเสริม การตรวจสอบ รับรอง มาตรฐานสินค้าเกษตร - ให้ความรู้ในการจัดระบบมาตรฐาน การผลิตสินค้า - ให้ความสำคัญและนำเสนอส่งเสริมการผลิต สินค้าตามมาตรฐาน 	กำหนดให้ยกเว้นสินค้า เกษตรทุกชนิดที่ไม่ได้ แปรรูปตามพระราชบัญญัติ โรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕	๒-๓ ปี
๖.	สำนักพัฒนา ผลิตภัณฑ์ข้าว	<ul style="list-style-type: none"> - ชวนมา ๓.๗ ล้าน ครัวเรือน - ผู้ประกอบการ โรงสี ๓๕๐ โรงสี - ผู้ส่งออก ๑๙๑ ราย - หน่วยงานใน กษ. 	เกษตรกรต้องเสียค่าใช้จ่ายในการ พิสูจน์ความบริสุทธิ์ และหน่วยงาน ราชการมีความเสียหายกับความเป็น พร้อมของระบบ	<ul style="list-style-type: none"> - ภาครัฐควรเร่งดำเนินการพัฒนากลุ่ม เกษตรกรให้เข้มแข็ง - ควรเร่งการพัฒนาและสร้างความ เข้มแข็งให้หน่วยงานตรวจสอบและ รับรองให้ได้มาตรฐานในระบบสากล เน้นการตรวจสอบย้อนกลับได้ - สร้างฐานข้อมูลเชื่อมโยงเป็นระบบ เดียวกัน 	ยกเว้นสินค้าเกษตร โดย คำนึงถึงความพร้อมของ เกษตรกรเป็นหลัก	๓-๕ ปี กำหนดเป็น ๒ ช่วง

ลำดับที่	หน่วยงาน	จำนวนเกษตรกร ผู้ประกอบการ หน่วยงานการ ที่ได้รับผลกระทบ	ผลกระทบที่เกษตรกร ผู้ประกอบการ หน่วยงานการ ได้รับ	มีแนวทางช่วยเหลือ ป้องกัน	ขอบเขตของการยกเว้น สิ้นค้าเกษตรกรใน กฎกระทรวง	ระยะเวลาบังคับใช้ กฎกระทรวงเพื่อ ผ่อนผันให้เกษตรกร ผู้ประกอบการ หน่วยงานการปรับตัว ๑๐ ปี กำหนดเป็น ๓ ช่วง
๗.	กรมส่งเสริม สหกรณ์	- สหกรณ์ภาคเกษตร ๓,๙๗๑ สหกรณ์ มี สมาชิก ๖,๑๘๙,๓๖๕ คน - กลุ่มเกษตรกร ๓,๗๘๙ กลุ่ม มี สมาชิก ๖๑๑,๘๖๕ คน - กลุ่มอาชีพเกษตรกร แปรรูป ๗,๓๗๙ กลุ่ม มีสมาชิก ๒๓๘,๕๙๗ คน	ต้องรับการระในการพิสูจน์ที่มาของ สิ้นค้า หน่วยงานราชการต้องใช้ งบประมาณในการส่งเสริมและ ควบคุมดูแลการผลิตโดยละเอียดทุก ขั้นตอน	- ต้องเร่งรัดสร้างความเข้าใจและ รมแรงคให้เกษตรกรและสถาบัน เกษตรกร ตระหนักถึงความสำคัญ ของการผลิตที่ปลอดภัย ตรวจสอบ ย้อนกลับได้ - ต้องรณรงค์และสร้างความเข้าใจให้ ผู้บริโภคทราบถึงผลกระทบจากการ บริโภคสินค้าที่ไม่ปลอดภัย	สิ้นค้าเกษตรกรที่ยังไม่เข้าสู่ กระบวนการแปรรูปจาก โรงงานอุตสาหกรรม	
๘.	องค์การสะพาน ปลา	- ผู้ซื้อผู้ขายสินค้าสัตว์ น้ำ ๒,๐๐๐ ราย/วัน - จำนวนแพปลา ๑๓๕ แพปลา	การดูแลสารปนเปื้อนต้องเพิ่ม ต้นทุนสินค้าสัตว์น้ำ เกิดความล่าช้า ในการซื้อขาย ทำให้สินค้าไม่สด	- ให้ความรู้การดูแลรักษาคุณภาพ สิ้นค้า - จัดหาสารธารณูปโภคพื้นฐานที่จำเป็น ในการประกอบการเพื่อให้ถูก สุขอนามัยให้แก่ผู้ประกอบการ	ควรรกำหนดกรอบเวลาใน การเตรียมตัวที่จะให้ กฎหมายมีผลใช้บังคับ พอสถมควาร	๒ ปี

ร่างกฎกระทรวง (พ.ศ. ....)
ออกตามความในพระราชบัญญัติความรับผิดต่อความเสียหาย
ที่เกิดขึ้นจากสินค้าที่ไม่ปลอดภัย พ.ศ. ๒๕๕๑

.....

.....

.....

อาศัยอำนาจตามความในบทนิยามคำว่า “สินค้า” ของมาตรา ๔ และตามมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดต่อความเสียหายที่เกิดขึ้นจากสินค้าที่ไม่ปลอดภัย พ.ศ. ๒๕๕๑ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๔๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายนายกรัฐมนตรีออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ในกฎกระทรวงนี้

“ผลิตผลเกษตรกรรม” หมายความว่า ผลิตผลเกษตรกรรมตามกฎหมายว่าด้วย
ความรับผิดต่อความเสียหายที่เกิดขึ้นจากสินค้าที่ไม่ปลอดภัย

ข้อ ๒ ให้ ผลิตผลเกษตรกรรมที่เกิดขึ้นในประเทศไทยและไม่ได้ผลิตในโรงงาน
ตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน เป็นสินค้าที่ได้รับการยกเว้นตามบทนิยามคำว่า “สินค้า” ในมาตรา ๔
แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดต่อความเสียหายที่เกิดขึ้นจากสินค้าที่ไม่ปลอดภัย พ.ศ. ๒๕๕๑

ให้ไว้ ณ วันที่

(.....)

นายกรัฐมนตรี

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างกฎกระทรวงกำหนดสินค้าที่ได้รับยกเว้นตามกฎหมายว่าด้วย
ความรับผิดชอบต่อความเสียหายที่เกิดขึ้นจากสินค้าที่ไม่ปลอดภัย

หลักการ

กำหนดให้ผลิตผลเกษตรกรรมที่ไม่ได้ผลิตในโรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน
เป็นสินค้าที่ได้รับยกเว้นตามพระราชบัญญัติความรับผิดชอบต่อความเสียหายที่เกิดขึ้นจากสินค้าที่ไม่
ปลอดภัย พ.ศ.๒๕๕๑

เหตุผล

เนื่องจากประเทศไทย ประชากรส่วนใหญ่มีอาชีพเกษตรกรรมโดยมีรายได้หลักจาก
การขายผลิตผลเกษตรกรรมเพื่อการยังชีพ ประกอบกับเกษตรกรส่วนใหญ่ยังขาดความรู้ความเข้าใจ
เกี่ยวกับหลักเกณฑ์และวิธีการในการผลิตที่ดี อีกทั้งยังไม่มีความพร้อมที่จะรับภาระค่าใช้จ่ายรวมทั้ง
ภาระในการพิสูจน์ความรับผิด เมื่อมีการฟ้องร้องให้รับผิดในความเสียหายที่เกิดขึ้นจากสินค้าที่ตน
ผลิต สมควรกำหนดให้ผลิตผลเกษตรกรรมที่ไม่ได้ผลิตในโรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานเป็น
สินค้าที่ได้รับยกเว้นไม่อยู่ภายในบังคับพระราชบัญญัติความรับผิดชอบต่อความเสียหายที่เกิดขึ้นจาก
สินค้าที่ไม่ปลอดภัย พ.ศ.๒๕๕๑

พระราชบัญญัติ

โรงงาน

พ.ศ. ๒๕๓๕

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒ เมษายน พ.ศ. ๒๕๓๕

เป็นปีที่ ๔๗ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยโรงงาน

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

(๑) พระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๑๒

(๒) พระราชบัญญัติโรงงาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๘

(๓) พระราชบัญญัติโรงงาน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๒

มาตรา ๔ พระราชบัญญัตินี้มิให้ใช้บังคับแก่โรงงานของทางราชการที่ดำเนินการโดยทางราชการ เพื่อประโยชน์แห่งความมั่นคงและความปลอดภัยของประเทศ แต่ในการประกอบกิจการโรงงานดังกล่าวให้นำหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการประกอบกิจการโรงงานตามพระราชบัญญัตินี้ไปเป็นแนวทางในการดำเนินงาน

มาตรา ๕ ในพระราชบัญญัตินี้

“โรงงาน” หมายความว่า อาคาร สถานที่ หรือยานพาหนะที่ใช้เครื่องจักรมีกำลังรวมตั้งแต่ห้าแรงม้าหรือกำลังเทียบเท่าตั้งแต่ห้าแรงม้าขึ้นไป หรือใช้คนงานตั้งแต่เจ็ดคนขึ้นไป โดยใช้เครื่องจักรหรือไม่ก็ตาม สำหรับทำ ผลิต ประกอบ บรรจุ ซ่อม ซ่อมบำรุง ทดสอบ ปรับปรุง

แปรสภาพ ลำเลียง เก็บรักษา หรือทำลายสิ่งใด ๆ ทั้งนี้ ตามประเภทหรือชนิดของโรงงานที่กำหนดในกฎกระทรวง

“ตั้งโรงงาน” หมายความว่า การก่อสร้างอาคารเพื่อติดตั้งเครื่องจักรสำหรับประกอบกิจการโรงงาน หรือนำเครื่องจักรสำหรับประกอบกิจการโรงงานมาติดตั้งในอาคารสถานที่หรือยานพาหนะที่จะประกอบกิจการ

“ประกอบกิจการโรงงาน” หมายความว่า การทำ ผลิต ประกอบ บรรจุ ซ่อม ซ่อมบำรุง ทดสอบ ปรับปรุง แปรสภาพ ลำเลียง เก็บรักษา หรือทำลายสิ่งใด ๆ ตามลักษณะกิจการของโรงงานแต่ไม่รวมถึงการทดลองเดินเครื่องจักร

“เครื่องจักร” หมายความว่า สิ่งที่ประกอบด้วยชิ้นส่วนหลายชิ้นสำหรับใช้ก่อกำเนิดพลังงาน เปลี่ยนหรือแปลงสภาพพลังงาน หรือส่งพลังงาน ทั้งนี้ ด้วยกำลังน้ำ ไอน้ำ ลม ก๊าซ ไฟฟ้า หรือพลังงานอื่นอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างรวมกัน และหมายความรวมถึงเครื่องอุปกรณ์ ไฟลวีล ปูลเล สายพาน เพลา เกียร์ หรือสิ่งอื่นที่ทำงานสนองกัน

“คนงาน” หมายความว่า ผู้ซึ่งทำงานในโรงงาน ทั้งนี้ ไม่รวมถึงผู้ซึ่งทำงานฝ่ายธุรการ

“ผู้อนุญาต” หมายความว่า ปลัดกระทรวงหรือผู้ซึ่งปลัดกระทรวงมอบหมายตามความเหมาะสม

“ใบอนุญาต” หมายความว่า ใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“ปลัดกระทรวง” หมายความว่า ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่กับออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัตินี้ ยกเว้นค่าธรรมเนียม และกำหนดกิจการอื่นเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงและประกาศของรัฐมนตรีที่ออกตามความในพระราชบัญญัตินี้เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

การประกอบกิจการโรงงาน

มาตรา ๗ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดให้โรงงานตามประเภทชนิดหรือขนาดใดเป็นโรงงานจำพวกที่ ๑ โรงงานจำพวกที่ ๒ หรือโรงงานจำพวกที่ ๓ แล้วแต่กรณี โดยคำนึงถึงความจำเป็นในการควบคุมดูแล การป้องกันเหตุเดือดร้อนรำคาญ การป้องกันความ

กฎกระทรวง

(พ.ศ. ๒๕๓๕)

ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน

พ.ศ. ๒๕๓๕ 1[๑]

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ มาตรา ๖ และมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติ
โรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้โรงงานตามประเภทหรือชนิดที่ระบุในบัญชีท้ายกฎกระทรวงนี้ เป็น
โรงงานตามพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๒ ให้โรงงานตามข้อ ๑ เป็นโรงงานจำพวกที่ ๑ โรงงานจำพวกที่ ๒ และ
โรงงานจำพวกที่ ๓ ตามที่ระบุในบัญชีท้ายกฎกระทรวงนี้

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๔ กันยายน พ.ศ. ๒๕๓๕

สีปพนธ์ เกตุทัต

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม

ลำดับที่	ประเภทหรือชนิดของโรงงาน	ขนาดของโรงงาน		
		โรงงานจำพวกที่ ๑	โรงงานจำพวกที่ ๒	โรงงานจำพวกที่ ๓
๓	โรงงานประกอบกิจการเกี่ยวกับหิน กรวด ทราย หรือดิน สำหรับใช้ในการก่อสร้างอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่าง ดังต่อไปนี้ (๑) การไม่บด หรือย่อยหิน (๒) 1[๒] การขุดหรือลอก กรวด ทรายหรือดิน (๓) การร่อนหรือคัดกรวดหรือทราย (๔) การตุตทราย (๕) การลำเลียงหิน กรวด ทราย หรือดิน ด้วยระบบสายพานลำเลียง โรงงานประกอบกิจการเกี่ยวกับสัตว์ ซึ่งมีใช้สัตว์น้ำ ออxygen ใดอย่างหนึ่ง หรือหลายอย่าง ดังต่อไปนี้	- - เครื่องจักรไม่เกิน ๒๐ แรงม้า - - เครื่องจักรไม่เกิน ๒๐ แรงม้า	- - เครื่องจักรไม่เกิน ๕๐ แรงม้า และไม่ได้จัดอยู่ในจำพวกที่ ๑ - โรงงานทุกขนาด	โรงงานทุกขนาด โรงงานทุกขนาด เครื่องจักรเกิน ๕๐ แรงม้า โรงงานทุกขนาด
๔	(๑) การฆ่าสัตว์ (๒) การถนอมเนื้อสัตว์ โดยวิธีอบ ร่มควัน ใส่เกลือ ดอง ตากแห้ง หรือทำให้เยือกแข็งโดยฉนวนล้นหรือเหือดแห้ง (๓) การทำผลิตภัณฑ์อาหารสำเร็จรูปจากเนื้อสัตว์ มัน สัตว์ หนังสัตว์ หรือสารสกัดจากไข่สัตว์หรือกระดูกสัตว์	- เครื่องจักรไม่เกิน ๒๐ แรงม้า และคนงานไม่เกิน ๒๐ คน ซึ่งไม่ใช่ฟืน ชี้เลื่อยหรือ แกลบเป็นเชื้อเพลิง	- เครื่องจักรไม่เกิน ๕๐ แรงม้า และคนงานไม่เกิน ๕๐ คน ซึ่งไม่ใช่ฟืน ชี้เลื่อยหรือแกลบเป็นเชื้อเพลิง และไม้จัดอยู่ในจำพวกที่ ๑ เครื่องจักรไม่เกิน ๕๐ แรงม้า และคนงานไม่เกิน ๕๐ คน ซึ่งไม่ใช่ฟืน ชี้เลื่อยหรือแกลบเป็นเชื้อเพลิง	โรงงานทุกขนาด เครื่องจักรเกิน ๕๐ แรงม้า หรือคนงานเกิน ๕๐ คน หรือโรงงานทุกขนาดซึ่งใช้ฟืน ชี้เลื่อยหรือแกลบเป็นเชื้อเพลิง

ลำดับที่	ประเภทหรือชนิดของโรงงาน	ขนาดของโรงงาน		
		โรงงานจำพวกที่ ๑	โรงงานจำพวกที่ ๒	โรงงานจำพวกที่ ๓
	(๕) การสกัดน้ำมันหรือไขมันที่เป็นอาหารสัตว์ หรือการทำน้ำมันหรือไขมันที่เป็นอาหารจากสัตว์ให้บริสุทธิ์	-	เครื่องจักรไม่เกิน ๕๐ แรงม้า และคนงานไม่เกิน ๕๐ คน ซึ่งไม่ใช่ฟัน ชี้เลื่อยหรือแกลบเป็นเชื้อเพลิง	เครื่องจักรเกิน ๕๐ แรงม้า หรือคนงานเกิน ๕๐ คน หรือโรงงานทุกขนาดซึ่งใช้ฟัน ชี้เลื่อยหรือแกลบเป็นเชื้อเพลิง
	(๕) การบรรจุเนื้อสัตว์หรือมันสัตว์ หรือผลิตภัณฑ์สำเร็จรูปจากเนื้อสัตว์หรือมันสัตว์ ในภาชนะที่ผนึกและอากาศเข้าไม่ได้	-	เครื่องจักรไม่เกิน ๕๐ แรงม้า และคนงานไม่เกิน ๕๐ คน ซึ่งไม่ใช่ฟัน ชี้เลื่อยหรือแกลบเป็นเชื้อเพลิง	เครื่องจักรเกิน ๕๐ แรงม้า หรือคนงานเกิน ๕๐ คน หรือโรงงานทุกขนาดซึ่งใช้ฟัน ชี้เลื่อยหรือแกลบเป็นเชื้อเพลิง
	(๖) การล้าง ขำและ แกะ ต้ม นึ่ง ทอด หรืออบ สัตว์หรือส่วนหนึ่งส่วนใดของสัตว์	-	เครื่องจักรไม่เกิน ๕๐ แรงม้า และคนงานไม่เกิน ๕๐ คน ซึ่งไม่ใช่ฟัน ชี้เลื่อยหรือแกลบเป็นเชื้อเพลิง	เครื่องจักรเกิน ๕๐ แรงม้า หรือคนงานเกิน ๕๐ คน หรือโรงงานทุกขนาดซึ่งใช้ฟัน ชี้เลื่อยหรือแกลบเป็นเชื้อเพลิง
	(๗) การทำผลิตภัณฑ์จากไข่ เพื่อใช้ประกอบเป็นอาหาร เช่น ไข่เค็ม ไข่เยี่ยวม้า ไข่ผง ไข่เหลวเยือกแข็ง หรือไข่เหลวแช่เย็น	เครื่องจักรไม่เกิน ๒๐ แรงม้า และคนงานไม่เกิน ๒๐ คน ซึ่งไม่ใช่ฟัน ชี้เลื่อยหรือแกลบเป็นเชื้อเพลิง	เครื่องจักรไม่เกิน ๕๐ แรงม้า และคนงานไม่เกิน ๕๐ คน ซึ่งไม่ใช่ฟัน ชี้เลื่อยหรือแกลบเป็นเชื้อเพลิง และไม่มีจัดอยู่ในจำพวกที่ ๑	เครื่องจักรเกิน ๕๐ แรงม้า หรือคนงานเกิน ๕๐ คน หรือโรงงานทุกขนาดซึ่งใช้ฟัน ชี้เลื่อยหรือแกลบเป็นเชื้อเพลิง
๕	โรงงานประกอบกิจการเกี่ยวกับน้ำมันอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างดังต่อไปนี้ (๑) การทำนมสดให้ไร้เชื้อ หรือฆ่าเชื้อ โดยวิธีการใดวิธีการหนึ่ง เช่น การพาสเจอร์ไรส์ หรือสเตอริไลส์ (๒) การทำนมสดจากนมผงและไขมัน	-	เครื่องจักรไม่เกิน ๕๐ แรงม้า และคนงานไม่เกิน ๕๐ คน ซึ่งไม่ใช่ฟัน ชี้เลื่อยหรือแกลบเป็นเชื้อเพลิง	เครื่องจักรเกิน ๕๐ แรงม้า หรือคนงานเกิน ๕๐ คน หรือโรงงานทุกขนาดซึ่งใช้ฟัน ชี้เลื่อยหรือแกลบเป็นเชื้อเพลิง
				โรงงานทุกขนาด